

Ai ra lệnh giết Ông Ngô Đình Diệm - Tại Sao ?

Phan Đức Minh

1.- Cuộc đảo chánh thực sự bùng nổ:

- Ngày 1-11-1963:

Quân đảo chánh bao vây dinh Tổng Thống (là *dinh Gia Long* vì *dinh Độc Lập* đang sửa chữa). Lúc ban đầu, hai ông Diệm và Nhu vẫn còn yên trí rằng đây là “*Kế hoạch chống đảo chánh – Plan of Countercoup*” của ông Nhu và Tướng Tôn Thất Đính, Tư Lệnh Quân Đoàn 3 (*Commander of the 3rd Army Corps*) đã hoạch định trước đó để “*dập luôn*” âm mưu đảo chánh, đồng thời bắt hết Bộ Chỉ Huy của lực lượng này (*Diem and Nhu at first believe the attack to be opening of a Countercoup engineered by Nhu and General Ton That Dinh, 3rd Army Corps Commander...*). Thế nhưng vào phút chót, các Tướng đảo chánh đã liên lạc, thuyết phục Tướng Đính đồng thời “*dúi nhẹ*” cho Tướng Đính một mớ đô la. Thế là xong ! Tướng Đính thấy rằng tình thế đã đến nước này thì... lượng đô của Cabot Lodge lợi hơn, khôn hơn. Nếu chống lại thì bắt buộc *con cáo già Cabot Lodge*, bọn CIA và đám cầm đầu đảo chánh cũng phải bằng mọi cách, xoá sổ luôn cả mình mà thôi, dù cho Tướng Đính nắm quân rất mạnh và xưa nay Tướng Đính được coi là một Tướng gan lì, đánh giặc thì Tướng cộng sản cũng phải nể. Thế mới hay “*Có tiền mua Tiên cũng được – A golden key opens all doors*” là thế đó ! Cabot Lodge khỏi cần dùng đến ***Binh Pháp Tôn Tử, Clausewitz, Thành Cát Tư Hãn, Napoléon ...*** chi cả. Cứ xài binh pháp của Đại Danh Tướng ***Đô La*** là ăn chắc, đánh đâu thắng đó, thành quách nào cũng tan. Hai ông Diệm và Nhu hết còn trông cậy vào ai được nữa! Tứ bề thọ địch mất rồi ! Hai ông đành tính chuyện thoát thân... Chừng 8 giờ 00 tối ngày 1 - 11 - 1963, ***Cao Xuân Vỹ***, Tổng Giám Đốc Thanh Niên (*được coi là can đảm, có nghĩa, có tinh đối với ông Diệm*) lái chiếc xe nhỏ Citroen 2 chevaux, theo lối cổng đường Pasteur, vào dinh Gia Long. Hướng này bỏ trống vì bên trong không còn sức kháng cự của Lữ Đoàn Liên Binh Phòng Vệ Phủ Tổng Thống nữa cho nên bên ngoài, quân đảo chánh không cần kiểm soát chặt chẽ, chỉ cần đợi ông Diệm tuyên bố đầu hàng hay tới giờ G, giờ H thì vô bắt mà thôi. *Chủ quan thiệt !* Từ dưới đường hầm bí mật (*lo xa từ trước rồi*) dinh Gia Long, ông Diệm cùng ông Nhu lên xe do Cao Xuân Vỹ lái, có sĩ quan tùy viên, Đại Úy Đỗ Thọ xách cặp đựng giấy tờ, tài liệu đi theo. Cao Xuân Vỹ lái xe vào Chợ Lớn, tới nơi đặt trụ sở Tổng Nha Thanh Niên Cộng Hoà của Vỹ thì Trung Tá ***Phước***, Phó Đô Trưởng Nội An, lấy xe Desoto đón 2 ông Diệm và Nhu, đem theo một vài vệ sĩ thân tín, chạy tới nhà ***Mã Tuyên***, một Bang Trưởng người Hoa Kiều và là một Thủ Lãnh Thanh Niên Cộng Hoà, được Vỹ tin cậy. Qua đêm trời gần sáng, ông Diệm hỏi Mã Tuyên coi có nhà thờ công giáo nào ở gần đấy thì đưa ông tới. Đoàn tùy tùng đưa 2 ông Diệm và Nhu đến nhà thờ ***Cha Tam***, là nhà thờ của đa số là người Hoa ở vùng này.

2.- Ai ra lệnh giết ông Diệm?

Nhiều người, kể cả người Mỹ cũng bảo “*Mỹ, Cabot Lodge không ra lệnh giết thì Bỏ ai dám giết Ông Diệm !*” “*Vậy mà không phải vậy đâu !*” Tướng Trần Văn Đôn có lần nói: Tướng Minh ra lệnh giết bằng cách ra mật hiệu cho Đại Úy Nhung, cận vệ (*bodyguard*), tuy trong Hồi Ký viết bằng Việt Ngữ, Tướng Đôn nói là không biết. Trong Hồi Ký viết bằng Anh Ngữ và trong một cuộc phỏng vấn, Tướng Đôn lại quả quyết là Tướng Minh ra lệnh giết. Báo chí đã từng viết : Có những Tướng Lãnh và nhân vật chính trị thân cận với Tướng Minh đã hỏi thẳng Tướng Minh “*Có phải Ông ra lệnh giết 2 Ông Diệm và Nhu không ?*” Tướng Minh trả lời “*Muốn hiểu sao thì*

hiếu !”, hoặc “ *Chuyện đã qua rồi bới ra làm chi nữa !* “. Theo Bà Ellen J. Hammer , người quen biết rất nhiều với các nhân vật quan trọng ở Miền Nam, trong cuốn “ *A Death in November* “, có nói : Sau khi tình hình đã thay đổi nhiều trong liên hệ của các Tướng Lãnh, năm 1971 Tổng Thống Thiệu đã nói thẳng “ *Tướng Big Minh là người ra lệnh giết 2 Ông Diệm và Nhu* “. Cựu Đại Tướng Nguyễn Khánh, hồi cuối năm 2001, tại Orange County, đã trả lời nữ Phóng Viên truyền hình Thanh Thúy về cái chết của hai Ông Diệm và Nhu, Tướng Khánh nói : “ *Dương Văn Minh ra lệnh giết 2 Ông Diệm và Nhu vì tư thù...* “ Trong một cuộc mạn đàm thân tình và cởi mở trước Giáng Sinh năm 2004, tại Springfields- Virginia, cựu Đại Tướng Cao Văn Viên đã xác nhận với Ông Lâm Lễ Trinh, cựu Bộ Trưởng Nội Vụ trong chính phủ Ngô Đình Diệm, từ 1954 đến 1959, là : *Dương Văn Minh ra lệnh cho Đại Úy Nhung, cận vệ của mình, phải giết hai Ông Diệm và Nhu với sự giám sát của Tướng Mai Hữu Xuân, người chỉ huy đoàn xe đi “ bắt “ hai Ông Diệm và Nhu tại nhà thờ Cha Tam ...* Riêng kẻ viết bài này đã nhiều lần viết “ *Tướng Dương Văn Minh ra mật lệnh cho Đại Úy Nhung, cận vệ, phải giết cả 2 anh em Ông Diệm và Nhu* “. Bây giờ ta coi tiếp.

- **Ngày 2-11-1963:**

Vào khoảng 6 giờ 00 sáng, ông Diệm bắt đầu điều đình với các Tướng đảo chánh bằng cách điện thoại cho Tướng **Trần Thiện Khiêm**, yêu cầu thông báo cho các Tướng đảo chánh là *muốn nói chuyện với Tổng Thống về tình hình đất nước thì cho người tới gặp Tổng Thống tại nhà thờ Cha Tam, Tổng Thống đang làm Lễ tại đây.*

Các Tướng đảo chánh liên lạc ngay với Cabot Lodge và bảo đảm với Cabot Lodge là tính mạng của ông Diệm sẽ được an toàn (*At about 6:00 a.m. Diem begins negotiating with the Generals, **Who have assured that Diem's life will be spared.***) Tại sao các Tướng đảo chánh lại phải cam kết với Cabot Lodge là bảo toàn tính mạng cho ông Diệm ? Vì Cabot Lodge không cho lệnh giết , *trái lại khi chi tiền, còn yêu cầu các Tướng đảo chánh không được giết ông Diệm.* Thế mà cuối cùng ông Diệm lại bị giết mới thật là rắc rối khó hiểu. Những điều khó tin lại hay có thật !

A.- Ông Kennedy có ra lệnh giết ông Diệm không? Không ! Vì trước khi cuộc đảo chánh xảy ra, ông Kennedy đã gửi điện văn khẩn cấp cho Cabot Lodge, ra lệnh liên lạc ngay với các Tướng đảo chánh hoãn cuộc đảo chánh lại kia mà ! (*President Kennedy cables Lodge urgently to ask the Generals to postpone the coup ...*) Ông Diệm còn lãnh đạo miền Nam thì ông Kennedy còn hi vọng ngăn chặn cộng sản hữu hiệu tại vùng này theo chính sách ngăn chặn cộng sản (*Containment Policy against the Communism*) của Mỹ đã áp dụng trên toàn cầu, kể từ sau Thế Chiến thứ 2. Mà ông Diệm, ông Kennedy quả thực không tìm ra nhân vật nào khác ở miền Nam có khả năng lãnh đạo và chống cộng sản tốt hơn, hiệu quả hơn ông Diệm, nhất là sau khi nghe sự trình bày của 2 vị Tướng đáng tin cậy nhất : Maxwell Taylor và Paul Harkins. Chẳng vậy mà khi nghe tin ông Diệm bị giết chết, ông Kennedy đã vô cùng sửng sò, hoảng hốt (*President Kennedy is extremely shocked at the news of Diem's death...*). Ý chí bám víu gượng gạo vào cái “ vũng lầy Việt Nam – *the Vietnam Morass* “ của ông Kennedy đến đây kể như hoàn toàn rã rời.

Giết chết ông Diệm, nắm được chính quyền rồi thì các Tướng Lãnh lại chẳng biết làm gì cả. Họ chỉ làm được có mỗi một việc là cho mở lại các vũ trường, những chốn ăn chơi đốt tiền, đốt bạc, ăn chơi đĩ đếm. Có thể thôi ! Ở các thành phố thì càng thêm rối loạn, mất an ninh, trật tự, tranh giành quyền lực để đưa đến cuộc Chính Lý (*Governmental readjustment*), thực ra là một cuộc đảo chánh khác (*another coup d'état*) của Tướng Nguyễn Khánh sau đó không lâu. Ở thôn quê thì coi như bỏ ngõ, mặc cho cộng sản muốn làm chi thì làm vì hệ thống áp chiến lược một công trình xây dựng của ông Nhu, tuy không hoàn hảo, nhưng đã làm cho cộng sản thực sự mất đi một sức mạnh từ cơ sở nông thôn, khó thực hiện được kế hoạch bao vây và tiêu diệt các thành thị của miền Nam. Ông Diệm bị giết, là bọn tài phiệt quốc tế buôn bán chiến tranh vui

mừng, vì sẽ được tự do buôn bán chiến tranh trên xương máu của các chiến binh Mỹ cũng như Việt Nam Cộng Hoà và cộng sản, luôn cả dân chúng 2 miền Nam, Bắc. Chúng sẽ một tay đẩy cho quân Mỹ đánh nhau với cộng sản, tiêu thụ cả núi, cả biển tiền bạc, quân nhu, quân dụng, vũ khí đắt tiền nhất và cả trăm thứ bắt buộc phải có cho đạo quân viễn chinh dự trữ có thể lên đến hơn nửa triệu người, từ bên kia bán cầu, kéo sang đất nước Việt Nam nhỏ bé để đánh nhau theo kiểu quân đội nhà giàu. Còn tay kia chúng nó sẽ lén lút hoặc công khai buôn bán, làm ăn với Liên Xô, với tất cả khối cộng sản trên thế giới bằng những vật liệu, món hàng, mà sau đó biến thành phương tiện chiến tranh và lại chạy sang quân cảng Hải Phòng hay sân bay Hà Nội để cho quân đội cộng sản dùng những thứ đó mà giết lính Mỹ trên chiến trường Việt Nam (*By sending his men to fight in Southeast Asia, President Johnson seemingly recognized communism as an enemy. However, he made agreements to sell or give the Soviet Union and her communist satellites hundreds of millions of dollars worth of food, electronic computers, chemical plants, oil refinery equipment, airborne radar apparatus, jet aircraft engines, machine tools for \$800-million auto assembly plant and military rifles...*). Toàn những thứ để cho quân cộng sản giết lính Mỹ và Quân Đội Việt nam Cộng Hoà tại chiến trường Việt Nam không hà ! Ông Diệm bị giết rồi thì ông Kennedy liền nghĩ ngay đến việc rút chân ra khỏi vũng lầy Việt nam càng sớm càng tốt, nếu không muốn phải chờ đến lúc Liên Xô, Bắc Kinh cùng với Hà Nội thực sự đánh gục Hoa Kỳ trên chiến trường này. Ông Kennedy cho lệnh thực hiện gấp kế hoạch rút Sĩ Quan cố vấn, huấn luyện và các chuyên viên Mỹ về nước... Ông Kennedy quên rằng “ Kế hoạch buôn bán chiến tranh Việt Nam “ của “ chúng nó “ đã sẵn sàng rồi mà nay Ông lại định phá đám chúng nó hay sao ? Bắt buộc chúng nó phải xoá sổ luôn cả Ông, mặc dầu Ông là Tổng Thống Hoa Kỳ. Mới kéo được về nước 1,500 cố vấn, chuyên viên thì 20 ngày sau, kể từ khi Ông Diệm bị giết ở Việt Nam, thì chính Ông Kennedy, Tổng Thống thứ 35 của Hoa Kỳ cũng bị bắn chết ở Dallas, Tiểu Bang Texas tại chính đất nước của Ông. Chánh phạm (*principal*) trong vụ bắn chết Ông Kennedy sau đó cũng bị giết luôn (*tương tự như Đại Úy Nhung bắn chết Ông Diệm*) để thủ tiêu chứng nhân lịch sử. Trước khi đi Dallas, người bạn thân của Ông Kennedy, một Giáo Sư Đại Học đã khuyên “ ... Tổng Thống không nên đi chuyến này. Ở đó nguy hiểm lắm ! “ Ông Kennedy đã trả lời “ Nếu chúng nó đã định giết tôi thì không giết tôi ở đó, chúng nó cũng sẽ giết tôi ở nơi khác. Nếu tôi không dám đi, trước hết, tôi là một kẻ hèn. Mà Kennedy không được phép là một kẻ hèn ! “ Vậy là Ông Kennedy không muốn đảo chánh, lật đổ Ông Diệm vào thời điểm đó, chớ chưa nói chi đến việc ra lệnh giết Ông Diệm ! Sau này sách báo Mỹ có nêu lên tới 5 điều khiến Tổng Thống Kennedy bị giết , nhưng điều chính yếu và quan trọng hàng đầu là chuyện Tổng Thống Kennedy chủ trương “ rút chân ra khỏi vũng lầy tại Nam Việt Nam “ như đã nói ở trên.

B.- Cabot Lodge có ra lệnh giết Ông Diệm không ? Cũng không ! Tại sao ? Ngay lúc quân đội đảo chánh đã bao vây chặt chẽ dinh Gia Long, nơi 2 Ông Diệm và Nhu đang ở, Thủy Quân Lục Chiến và Nhảy Dù cùng nhiều đơn vị Bộ Binh đã kiểm soát hết các địa điểm kháng cự của phía quân đội bảo vệ cũng như trung thành với Ông Diệm, đường điện thoại duy nhất còn lại từ bên ngoài liên lạc vào hầm dinh Gia Long reo lên. Một sĩ quan cầm ống nghe rồi đưa cho Ông Diệm vì đầu dây đằng kia chính là Đại Sứ Hoa Kỳ Cabot Lodge. Ông Diệm nghe xong rồi trả lời bằng tiếng Pháp : “ *Non, je refuse, mais merci quand même de votre charité - Không, tôi từ chối, nhưng cũng xin cảm ơn lòng nhân đức của Ông*). Ông Diệm bỏ máy rồi quay sang nói với Ông Nhu “ Cabot Lodge vừa kêu máy, đề nghị chúng ta ra đi. Ông ta hứa bảo đảm với các Tướng Lãnh để cho chúng ta ra đi an toàn. Họ dành sẵn cho chúng ta một phi cơ, nhưng tôi đã từ chối “. Ngoài ra, ta còn biết rằng :

Thứ nhất : Nhiệm vụ của Cabot Lodge chỉ là làm sao thay thế Ông Diệm bằng người cầm quyền khác, biết tuân theo ý muốn của giới tài phiệt Mỹ, Ô Kê cho chúng đổ quân tác chiến Mỹ vào Việt Nam, đánh nhau với cộng sản 5, 10 năm thôi. Ai cũng biết mọi tội vạ của vụ đảo chánh này đổ hết lên đầu Cabot Lodge rồi. Nếu Cabot Lodge cho giết ông Diệm, biết đâu, lại chẳng có người, vì xót thương Ông Diệm, vì căm thù Cabot Lodge, vì tự ái dân tộc, mà liều thân, thì

mạng, tặng cho Cabot Lodge một trái lựu đạn, một quả mìn trên đường xe chạy, hay cho luôn một băng tiểu liên vào đầu, bẻ sọ ra thì cũng rồi đời. Cabot Lodge dư biết rằng : khi người ta đã liều mạng để giết ai, thì giết một Tổng Thống, kể cả Tổng Thống Mỹ, người ta cũng dư sức làm được. Trên thế giới này, Tổng Thống, Thủ Tướng bị giết đầy ra đó ! Chớ cỡ Cabot Lodge, một anh Đại Sứ ở cái xứ chiến tranh, loạn lạc liên tu bất tận này thì việc giết đâu có khó ! *Con cáo già Cabot Lodge đâu có dại gì mà làm thêm cái việc vô ích, không cần thiết, thêm nhiều oán thù đó !*

Thứ hai : Cabot Lodge dù sao đi nữa, lúc này cũng chỉ là một anh Đại Sứ của Mỹ tại Việt Nam, dưới quyền Ông Kennedy. Cabot lodge đã nhiều phen qua mặt Ông Kennedy trong vụ đảo chánh này rồi. Ông Kennedy đâu có ngu, có đần. Vậy thì khi Ông Kennedy ra lệnh cho Cabot Lodge “ *Khoan ! Hãy ngưng ngay kế hoạch đảo chánh !* “ mà Cabot Lodge vẫn cứ phe lờ đã là một chuyện đáng để Ông Kennedy trừng trị về tội bất tuân thượng lệnh . Ông Kennedy cũng biết *bực mình, mất mặt* về hành động của Cabot lodge, dám khinh thường Tổng Thống lắm chớ! Cabot Lodge dư thừa khôn ngoan để biết đâu là cái giới hạn của thái độ khinh thường Ông Kennedy để mà dừng lại đúng mức. Vượt qua giới hạn đó, Ông Kennedy bắt buộc phải có thái độ để bảo vệ uy quyền của Ông. Thế cho nên *Cabot Lodge dại gì mà giết Ông Diệm để chọc giận Ông Kennedy thêm nữa !* Dại dột, vô ích! Ông Kennedy có đủ uy quyền để “ đuổi cổ – kick out “ Lodge ra khỏi chức vụ Đại Sứ, lôi đầu về Mỹ trị tội kia mà ! Cabot Lodge khôn lắm, không dại gì đi làm cái việc vô ích, chẳng lợi lộc gì cả.

Thứ ba : Khi phác họa cuộc đảo chánh, Cabot Lodge đã họp các Tướng Lãnh phản loạn lại, khuyến khích, chi tiền và bắt các Tướng phải cam kết là ***không được giết Ông Diệm !*** Bởi cái chỗ đó cho nên ở trên có nói : Khi Ông Diệm liên lạc điện thoại với Tướng Trần Thiện Khiêm ,tỏ ý muốn gặp các Tướng đảo chánh thì Bộ Chỉ Huy đảo chánh đã tức tốc liên lạc ngay với Cabot Lodge và cam đoan với Cabot Lodge là tính mạng của Ông Diệm sẽ được an toàn (... *Diem begins negotiating with the Generals, who have assured that Diem's life will be spared...*). Vậy thì Cabot Lodge đâu có muốn, đâu có ra lệnh giết Ông Diệm ! Lodge chỉ phải ... tạ tội, thanh minh thanh nga với ông Kennedy bằng 1 điện văn, trong đó có đoạn “... *We could neither manage nor stop the coup once it got started... It is equally certain that the coup would not have happened as it did without our preparation...*” (*có cả tội của Ngài ở trong đó đấy, xin Ngài chớ buồn làm chi...*).

- **Tại sao Tướng Dương Văn Minh phải ra lệnh cho Đại Úy Nhung giết 2 Ông Diệm và Nhu**

Lịch Sử cũng như Quân Sử của Hoa Kỳ đã ghi chép rằng “... *Finally an US-built M – 113 armored personnel carrier is sent to pick up Diem and Nhu up from Francis Xavier Church in Cholon. General Minh's bodyguard, Captain Nhung, murders Diem and Nhu on their way to staff headquarters, at Minh's orders.*” Chẳng lẽ những sử gia viết lịch sử và quân sử Hoa Kỳ lại hèn nhát đến mức độ không dám nhận rằng Ông Kennedy, Cabot Lodge đã ra lệnh giết Ông Diệm để rồi viết sách, đồ đạc cho Dương Văn Minh làm cái việc này, và chỉ cho Dương Văn Minh phải lấp lửng nói với đám Tướng Lãnh đảo chánh “ *Việc đã qua rồi, bớ ra làm chi nữa !* “ mỗi khi Dương Văn Minh bị các Tướng này vặn hỏi “ *Tại sao lại giết Ông Diệm ?* “ vì khi họp bàn với nhau, các Tướng Lãnh đều đồng ý với quan điểm của Cabot Lodge là *phải bảo toàn tính mạng cho Ông Diệm, không được giết !* Chỉ tách Ông Diệm ra khỏi quyền lực, đưa đi sống lưu vong ở đâu đó, Đài Loan hay Thái Lan chẳng hạn. Thế là xong ! Bây giờ câu hỏi là: Tại sao Dương Văn Minh phải ra lệnh giết Ông Diệm ?

A.- Dương Văn Minh phải giết Ông Diệm vì : Hai Tướng Tôn Thất Đính và Nguyễn Khánh, 2 Tướng Tư Lệnh Quân Đoàn, có quân rất mạnh trong tay, chỉ chịu theo phe đảo chánh vào phút chót, một cách bắt buộc. Nếu Ông Diệm còn , dù ở đâu đi nữa, Dương Văn Minh vẫn tin rằng trong tình thế lộn xộn, mà ***bắt buộc phải lộn xộn, 2 Tướng này có thể nhân danh quyền***

lợi quốc gia, dân tộc, không chấp nhận sự phản loạn lật đổ Ông Diệm, do tài phiệt quốc tế chỉ huy, đạo diễn, để quật lại phe đảo chánh thì Tướng Minh cũng ngán, cũng run lấm chớ ! Vậy cứ giết quách Ông Diệm là xong ! Khỏi lo ! Tướng Minh phải cho Đại Úy Nhung, sĩ quan cận vệ, lúc nào cũng luôn ở sát bên mình, đi lo vụ giết này mới an tâm. Mà Đại Úy Nhung là một con người xuất thân từ lính Commando của Pháp, khi giết người xong, còn thích cắt đầu, xẻo tai đem về trình cho cấp chỉ huy của mình nữa mới ghê gớm, đúng là thứ ác quỷ, cuồng tín, say máu giết người.

B.- Tướng Dương Văn Minh phải giết Ông Diệm vì : âm mưu đảo chánh đã quá rõ ràng, cơ quan Mật Vụ (*Secret service*) và Ông Nhu đã nắm hết mọi chi tiết trong tay. Ông Nhu đã lập kế hoạch cùng với Tướng Tôn Thất Đính, Tư Lệnh Quân Đoàn 3 (*3rd Army Corps Commander*) bất thành linh tung ra 1 màn “*Chống đảo chánh – Countercoup*” để nắm đầu hết trơn kia mà ! Dương Văn Minh là kẻ đứng đầu âm mưu đảo chánh, kẻ như đã leo lên lưng cọp rồi , với cái thế “ Trèo cao thì té nặng – *The higher up, the greater the fall*” , càng đầu trò thì càng to tội. Vậy mà Ông Kennedy lại cứ...thụt lui, bước tới, ba hồi đã ô kê, bốn hồi lại...sì tốp, âm mưu bại lộ hết trơn thì chỉ có nước chết với Ông Nhu và đám sĩ quan, quân đội còn thương mến, trung thành với Ông Diệm. Nguy hiểm quá ! Ngộ lỡ ông Nhu và các Tướng Đính và Khánh nắm được đầu thì Tướng Minh chỉ có nước: bị tước hết binh quyền, ra trước Tòa Án Quân Sự Mật Trận Vùng 3 Chiến Thuật (*3rd Tactical Area's Field Court Martial*) để lãnh bản án tử hình. Rồi Tổng Thống Diệm bác đơn xin ân xá. Cuối cùng thì Dương Văn Minh bị lôi ra pháp trường, hai tay bị trói giật cánh khuỷu vào cây cột, mắt bị bịt kín bằng miếng vải đen. Một tiếng hô chỉ huy và 1 loạt đạn của Tiểu Đội Hành Quyết (*Executing squad*) thì nhau xuyên thủng ngực, và Dương Văn Minh gục đầu, máu tuôn ra đầy ngực... Nghĩ đến đây là Dương Văn Minh bắt buộc phải chọn giải pháp “ Giết ông Diệm ! “ Dương Văn Minh thuộc lòng câu “ *Cẩn tắc vô ưu – Safety first* “ hơn ai hết trong lúc này. Tướng Minh trông Sĩ Quan nào cũng đáng nghi ngờ, không tin ai được bởi vì theo Văn Hào Shakespeare thì “ Sự nghi ngờ luôn ám ảnh tâm trí kẻ phạm tội; Tên ăn trộm sợ rằng ở mỗi bụi rậm đều có 1 viên cảnh sát - *Suspicion always haunts the guilty mind; The thief doth fears each bush a police officer* .” Bắt được hai ông Diệm, Nhu , cứ giết quách đi là chắc ăn, khỏi lo !

C.- Tướng Dương Văn Minh đã ra lệnh giết hai Ông Diệm và Nhu vì Tổng Thống Kennedy đã ra lệnh cho CIA, Cabot Lodge “ *Không can thiệp chi tiết vào kế hoạch đảo chánh, cứ để các Tướng tùy theo tình hình thực tế mà hành động.* “ Dương Văn Minh tự diễn dịch “ *Người lãnh đạo cao nhất nước Mỹ đâu có cấm Tướng Minh giết Ông Diệm khi ra lệnh này ! “ Xử lý hành động tùy theo tình hình kia mà!*

D.- Tướng Dương Văn Minh đã cho lệnh mật để Đại Úy Nhung giết Ông Diệm vì khi bàn thảo việc đảo chánh, Cabot Lodge *chi tiền và yêu cầu các Tướng không được giết ông Diệm* chẳng qua là vì Cabot Lodge không muốn chọc giận ông Kennedy, và qua mặt Tổng Thống nhiều quá. Nay Tướng Minh có nêu ra: *vì tình trạng hỗn loạn, vì vấn đề an nguy của đại cuộc, của chính sinh mạng mình, tức là coi như ở vào tình trạng... In case of absolute necessity, in case of riots*, hay nói theo kiểu Tây là : *en cas de situation troublée...* thì cứ coi như việc giết ông Diệm cũng ... huề cả làng, mọi tội xí xoá... thì ông Kennedy cũng... đành huề thôi . Còn đối với Cabot Lodge, con cáo già chính trị, chuyên viên đảo chánh, người đã quá quen thuộc với những vụ chết chóc trong nghề đảo chánh thì... tiền đã chi cho cướp, chia nhau hết rồi, Tướng Minh có giết 1 ông Diệm, chớ giết đến 10 ông Diệm cũng... sức mảy mà Cabot Lodge đòi tiền lại được ! *Chẳng lẽ lời Tướng Minh ra mà đập, mà kiện hay sao ? Kiện ở đâu ?*

3.- Sau cái chết của Ông Ngô Đình Diệm:

A.- Tổng Thống Kennedy kinh hoàng, cho rút sĩ quan, cố vấn, chuyên viên Mỹ về nước, tính chuyện bỏ cuộc. Kết quả ông Kennedy cũng bị bắn chết 20 ngày, sau ông Diệm, để cho ông Phó Lyndon B. Johnson lên thay, và quân tác chiến Mỹ ào ạt đổ vào Việt Nam và cuối

cùng cũng như người Pháp...quân đội Mỹ ra đi không kèn, không trống. Về nước chẳng ai thềm chào mừng, đón rước, chẳng có lấy một vòng hoa chiến thắng, mà còn bị biểu tình sỉ vả, mặc dầu đã có 58 ngàn quân nhân Mỹ tử trận tại chiến trường, mấy ngàn người còn ghi mất tích, và cả triệu người Mỹ phải gánh chịu chung niềm đau tủi, mất mát, đui què, mẻ sứt hay điên khùng...Đau thật ! Lịch sử và Quân Sử Hoa Kỳ đã phải ghi “ *Lần đầu tiên trong lịch sử, quân đội bách chiến bách thắng của Hoa Kỳ đã thua trận một cách đau đớn ê chề trên chiến trường Việt Nam – The first time in the American History, the unvanquishable armed forces of the United States lost ignominiously the war in Vietnam battle field...*”

B.- Ông Diệm chết đi thì Miền Nam như rắn không đầu, cá mè một lứa, càng thêm hỗn loạn, rồi Tướng Khánh làm cuộc “ Chỉnh Lý “ nhưng thực ra là cuộc đảo chánh khác để “ **hốt** “ các Tướng đã đảo chánh ông Diệm, nhốt đầu vào 1 chỗ (*Tướng Minh được tha vì thuộc loại to đầu mà dại, không đáng lo, khỏi cần nhốt*) cho ngồi chơi mà ngẫm nghĩ sự đời đen bạc, phản phúc, và thế nào là “ *Làm điều lành, Trời báo cho bằng phúc; Làm điều dữ, Trời báo cho bằng họa - Vi thiện giả, thiên báo chi dĩ phúc; Vi bất thiện giả, thiên báo chi dĩ họa* “ hay nói theo Tây thì “ *On récolte ce qu'on a semé* “, còn nói theo kiểu Mỹ và Ăng-Lê thì “ *Who sows the wind will reap the whirlwind* “ Tất cả giống nhau: “ *Gieo gió thì gặt bão* “. Tiếp theo là những ngày tháng tối đen 1966, Miền Nam lại hỗn loạn đấu tranh, cũng phát xuất từ Huế, với cái vụ Tướng Nguyễn Chánh Thi, người đã một phen đảo chánh không ra cái gì cả vì chỉ là một sự thử nghiệm của CIA, nhưng lan vào đến Đà Nẵng với cảnh Bàn Thờ Phật xuống đường, thì Thủ Tướng Nguyễn Cao Kỳ , Tướng Không Quân râu kẽm, một phật tử chính hiệu, đưa Quân Đội và Quân Cảnh từ trong Nam ra dẹp hết trơn, nhốt đầu các nhân vật lãnh đạo. Thế là hết đấu tranh ! Nếu tiện, chúng tôi sẽ viết một chuyện nhỏ nhưng cũng oái oăm về bản thân kẻ viết bài này cùng với Thiếu Tá Nguyễn Hữu Viên, Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn Truyền Tin Quân Đoàn I (cả hai cùng là Phật tử) nhưng quyết tâm chỉ huy chống giữ , bảo vệ đơn vị trong những ngày rối loạn “ *Bàn thờ xuống đường tại thành phố Đà Nẵng* “.

C.- Ông Diệm chết đi thì Hồ Chí Minh ở Hà Nội không còn đối thủ, bèn lên đài phát thanh Hà Nội hiệu triệu quốc dân đồng bào: “ *Toàn Đảng, toàn quân và toàn dân ta sẵn sàng chiến đấu chống Mỹ cứu Nước trên khắp các mặt trận của ba miền đất nước ! Quân đội và nhân dân Việt Nam anh hùng sẽ đánh thắng đế quốc Mỹ xâm lược không những trên Quê Hương, Tổ Quốc Việt Nam, mà còn đánh thắng đế quốc Mỹ ngay trên đường phố, tại các trường Đại Học của chúng nưã ! Kháng chiến nhất định thắng lợi ! Thống Nhất, Độc Lập nhất định thành công !* “ Theo Giáo Sư Francis Xavier Winters, năm 1999 viết trên tạp chí “ World Affairs “ của Ấn Độ, có nói là : Sau cái chết của Ông Diệm, Hồ Chí Minh lại còn lên giọng trích thượng, nói với Wilfrid Burchett, một ký giả cộng sản hạng nặng, là: “ *Tôi không thể ngờ là tụi Mỹ lại ngu đến thế !* “ Rồi Tướng cộng sản Võ Nguyên Giáp gặp McNamara ở Hà Nội tháng 11 – 1995, thì nói : “ *Chính sách của người Mỹ sai lầm hết chỗ nói. Ngô Đình Diệm là người có tinh thần quốc gia rất mạnh. Không bao giờ Ông ta để cho người Mỹ giành lấy quyền điều khiển chiến tranh ở Miền Nam Việt Nam.. Người Mỹ đã làm điều đó bất chấp sự phản đối của Ông Diệm để rồi mua lấy một thất bại thảm khốc. Ông Diệm chết thì cũng chấm dứt sự hiện diện quân sự của người Mỹ tại đây một cách sớm hơn*”. Nguyễn Hữu Thọ, Chủ Tịch “ *Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam* “ nói với phóng viên Báo Nhân Dân, cơ quan ngôn luận chính thức của Cộng Sản Hà Nội: “ *Sự lật đổ Ngô Đình Diệm là một món quà Trời tặng cho chúng tôi.* “ Trần Nam Trung, Phó Chủ Tịch Mặt Trận tuyên bố : “ *Đế Quốc Mỹ chơi đòn đổi ngựa giữa dòng, nhưng chúng sẽ không bao giờ tìm được người chống Cách Mạng hiệu quả hơn Ngô Đình Diệm.* “

D.- Ông Diệm chết đi thì Liên Xô, thành lũy của Phong trào cộng sản thế giới (*International movement of communism's Stronghold*) vô cùng mừng rỡ vì Liên Xô sẽ dứt điểm Việt Nam trong một ngày không xa để chuyển “ *Nỗ lực đấu tranh chống chủ nghĩa tư bản* ”

quốc – *Struggling efforts against Capitalism and Imperialism*“ sang những vùng khác ở Châu Phi và Châu Mỹ La Tinh.

Ở những quốc gia mới phát triển, lại lâm tình trạng chiến tranh, bị cộng sản quốc tế mưu toan thôn tính như Nam Việt Nam thì không thể nào có được 1 chính quyền hoàn hảo như người ta mong ước, nhưng Ông Diệm chết đi, quả thực không có người thay thế được. Nam Việt Nam trên đường tuột dốc rối loạn và đi đến sự sụp đổ. Kẻ có lợi là cộng sản Hà Nội, phong trào cộng sản thế giới, bọn tài phiệt quốc tế. Còn bọn Tướng Lãnh đảo chánh thì chỉ được lợi về ... đồ la, và sau này tha hồ tham nhũng, hối mại quyền thế, buôn quan, bán lính, nhưng không thoát khỏi cái nhục chung của nhân dân và Quân Đội Việt Nam Cộng Hoà, khi mất nước, phải bỏ Tổ Quốc ra đi , có khi với trăm ngàn khổ ải, nhục nhằn, hay phải sống đọa đầy nhục nhã hơn cả súc vật trong những trại tù cải tạo, dưới bàn tay sắt máu của bọn cộng sản Hà Nội kiêu binh thắng trận, vô cùng dã man, tàn bạo, ác độc hơn cả loài sa-tăng quỷ dữ...

San Diego, California

Phan Đức Minh

Tài liệu tham khảo :

- **The Death of A Nation .- John A. Stormer.-** Liberty Bell Press.- Missouri, 1968.
- **The World Almanac of The Vietnam War.- John S. Bowman (General Editor).-** Bison Books Corp.- New York, 1985.
- **Vietnam : The History & The Tactics.- Ahsley Brown & Adrian Gilbert.-** Orbis Publishing Limited.- London, 1982.
- **The Final Days.- Bob Woodward & Carl Bernstein.-** The Hearst Corp.- New York,1976.
- **Henry Kissinger Diplomacy .- Simon & Schuster . -** New York, 1994.
- **Kennedy . – Theodore Sorensen .- Harper & Row.-** New York, 1965.
- **A Book of U.S. Presidents.- George Sullivan.-** Scholastic Incorporation.- New York, 1984.

Nguồn : todiep.com